

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.041 van 21 oktober 1999
in de zaak A. 53.963/VII-17.768.**

In zake : XXX,
 wonende te B.,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
11 oktober 1993 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 8 juli 1993 van de
Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als
vluchteling te erkennen;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 27 november
1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan partijen en gezien de laatste memorie van de
verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GOETHALS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de memorie van antwoord laattijdig werd ingediend, zodat zij krachtens artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ambtshalve uit de debatten dient te worden geweerd;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoekster, van Bulgaarse nationaliteit, op 9 oktober 1990 samen met haar toenmalige echtgenoot, I. G., lid van de popgroep TANGRA, in België aankomt en op 11 oktober 1990 de status van vluchteling aanvraagt; dat deze aanvraag op 17 mei 1993 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt wordt verworpen :

"Betrokkene verliet haar land samen met M. P. op 11 juni 1990 om haar echtgenoot op concerttoernee in Finland te vervoegen.

Betrokkene steunt haar aanvraag op de motieven die door haar echtgenoot worden ingeroepen tot staving van zijn asielaanvraag.

Vermits aan deze laatste de vluchtelingen-status niet werd toegekend, kan evenmin besloten worden dat betrokkene haar land heeft verlaten uit gegronde vrees zoals voorzien in art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juni 1951";

dat verzoekster op 1 juni 1993 tegen deze beslissing beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep wordt behandeld op de zitting van 8 juli 1993; dat dezelfde dag de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing neemt, waarbij het beroep ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling dienvolgens wordt geweigerd; dat deze beslissing als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat betrokkene de echtgenote is van G. I., die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling vroeg, omwille van zijn lidmaatschap van de muziekgroep 'Tangra';

Overwegende dat betrokkene stelt dat zij telefonisch bedreigd werd na het vertrek van haar echtgenoot naar het buitenland en dat zij moeilijkheden had om de toestemming van de Bulgaarse overheden te krijgen om naar het buitenland te vertrekken;

Overwegende dat het verzoek tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van de echtgenoot van betrokkene door de Vaste Beroepscommissie geweigerd werd op 8 juli 1993;

Overwegende dat 'vervolging' in de zin van het verdrag van Genève het volgende betekent : een voortdurende of systematische schending van fundamentele mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhouden tegen dewelke een staat niet wil of niet kan beschermen (J.C. Hathaway, The Law of Refugee status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 101 e.v.). De opstapeling van nadelige omstandigheden (onder meer discriminatie) in een algemene sfeer van onzekerheid en vrees kan eveneens als 'vervolging' beschouwd worden. ('gegronde vrees

voor vervolging' op basis van cumulatieve gronden) (Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, H.C.R., Genève 1979, nr. 51).

Overwegende dat de door betrokkene aangehaalde feiten niet voldoende ernstig zijn om als vervolging beschouwd te worden en dat zij daarenboven plaats hadden tijdens het Communistische bewind;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar oordeel mede moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (FERNHOUT, R., Erkenning en toelating als vluchteling in Nederland, Kluwer, Deventer, 1990, blz. 76, nr. 95; zie ook HATHAWAY, J.C., o.c., 74-75 en BRUIN, R., Het asielrecht vereist een ex nunc toetsing, supplement bij Nieuwsbrief asiel- en vluchtelingenrecht, 1992, 149-156);

Dat deze stelling voortvloeit uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium 'gegronde vrees voor vervolging' het wezenlijke is;

Overwegende dat de sociaal-politieke situatie in Bulgarije aanzienlijk veranderd is sinds de val van de communistische regering in november 1990; dat op dit ogenblik Bulgarije een constitutionele republiek is met een regering die na democratische verkiezingen werd aangesteld; dat de laatste politieke gevangenen in januari 1991 werden vrijgelaten; (Country Reports on Human Rights 1991, U.S.A., 1992, 1064-1072); dat het parlement de controle op het ministerie van binnenlandse zaken, dat toezicht uitoefent op de politieke, nationale veiligheidsdiensten, binnenlandse veiligheidstroepen, grenswachters en bijzondere strijdkrachten, versterkte; dat de situatie met betrekking tot de mensenrechten in Bulgarije in 1992 in het algemeen goed was; dat een specifieke wetgeving die de juridische bescherming van de fundamentele rechten, bepaald in de grondwet, moet waarborgen en een effectief antwoord moet bieden aan klachten met betrekking tot de schending van de mensenrechten weliswaar nog niet verwezenlijkt werd en dat er nog een aantal problemen zijn met betrekking tot de rechten van minderheden; (Country Reports for Human Right Practices for 1992, Washington, 1993, 730 e.v.);

Overwegende dat de door betrokkene aangehaalde feiten, rekening houdend met de gewijzigde sociaal-politieke situatie in Bulgarije, geen bewijs uitmaken dat zij zich buiten het land bevindt waarvan zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging

wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging zoals bepaald in art. 1, par. A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de redelijke termijn, het zorgvuldigheidsbeginsel en het principe van de rechtszekerheid en tevens van artikel 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de mens (E.V.R.M.) en van het principe van rechtsverwerking, doordat de Vaste Beroepscommissie elke toetsing aan deze bindende rechtsregelen weigert, terwijl deze toch deel uitmaken van onze rechtsorde en dus mede moeten, minstens kunnen, getoetst worden bij de beoordeling van de aanvraag tot erkenning van vluchteling; dat verzoekster voorts nog betoogt dat ze na drie jaar wordt geconfronteerd met een afwijzende beslissing, alwaar deze uiterst lange termijn op geen enkele manier door haar is uitgelokt, dat het voor een asielaanvrager, een absolute levensnoodzaak is om binnen een redelijke termijn rechtszekerheid te krijgen over zijn rechtstoestand, omdat hij hoe langer hoe meer vervreemd geraakt van zijn moederland;

Overwegende dat betwistingen in verband met de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen en de erkenning van hun asielrecht buiten de toepassingssfeer van artikel 6.1 van het EVRM vallen, omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben; dat artikel 6.1 van het EVRM in deze niet toepasselijk is omdat de Vaste Beroepscommissie noch over burgerlijke rechten noch over de gegrondheid van een strafvervolgning uitspraak doet; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er door de wet mee belast is na te gaan of de

betrokkene beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953; dat geen enkele wettelijke bepaling of beginsel haar toelaat een vreemdeling als vluchteling te erkennen omdat zijn asielaanvraag niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld; dat bovendien de duur van de asielprocedure verzoekster niet heeft benadeeld daar zij aldus over een bijkomende termijn beschikte om ter ondersteuning van haar aanvraag relevante gegevens toe te zenden; dat bijgevolg noch het zorgvuldigheidsbeginsel, noch de rechtszekerheid, werden geschonden en er evenmin sprake is van rechtsverwerking dat geen algemeen rechtsbeginsel is; dat bijgevolg het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de norm van de draagkrachtige motivering, doordat de Vaste Beroepscommissie een aantal overwegingen weergeeft nopens feitelijkheden die de ongeloofwaardigheid van de aanvraag van verzoekster zouden aantonen, terwijl bij een zorgvuldige en redelijke beoordeling van de aanvraag, duidelijk is dat de aanvraag wel degelijk geloofwaardig is en niet in het minst door enige tegenstrijdigheid is aangetast, dat de betwiste beslissing feitelijke en juridische grondslag ontbeert en dus materieel niet door bestaande motiveringen gedragen wordt, dat verzoekster voorts toelicht dat de considerans luidens welke de sociaal-politieke situatie in Bulgarije aanzienlijk veranderd is sinds de val van de communistische regering niet draagkrachtig, onredelijk en onzorgvuldig is, dat de socialisten, die een coalitie met de partij voor de Turkse minderheid vormen, niets anders zijn dan de communisten, oude stijl, die zichzelf een andere naam

hebben gegeven en dat de mentaliteit en handelwijze nog steeds dezelfde zijn als in de periode vóór 1990;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie het beroep afwijst, niet omdat er tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen werden ontdekt of omdat deze niet coherent waren, doch wel omdat de door haar aangehaalde feiten niet voldoende ernstig waren om een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève te kunnen uitmaken, te meer daar ze dateerden van tijdens het communistisch bewind, terwijl de sociaal-politieke situatie in Bulgarije sinds de val van het communistisch regime aanzienlijk is veranderd; dat wat de wijziging van de sociaal-politieke toestand betreft, het oordeel van de Vaste Beroepscommissie steunt op de organisatie van democratische verkiezingen, op de vrijlating van alle politieke gevangenen, op het toezicht door het parlement op politie- en veiligheidsdiensten en op de vermelding in de Country Reports van het State Department (U.S.A.) dat de situatie met betrekking tot de mensenrechten in 1992 in het algemeen goed was, een aantal problemen met de rechten van minderheden niet te na gesproken; dat uit deze gegevens, die door verzoekster niet worden betwist, de Vaste Beroepscommissie in redelijkheid heeft kunnen afleiden dat de situatie op het vlak van de eerbiediging van de mensenrechten aanzienlijk is verbeterd sinds juni 1990 toen verzoekster haar land ontvluchtte; dat de motieven van de Vaste Beroepscommissie derhalve afdoende zijn; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op éénentwintig oktober
1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad
griffier.

K. VANHOUTTE,

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.